

Dúhová pliaga, ideológia LGBT a neomarxizmus I.

Robert Tekieli

30. septembra 2019 ✚ *História* ✚ *LGBT*

Józef Szczepański, varšavský povstalec, autor „Michalovho paláca“, napísal „Červenú pliagu“, svoju poslednú báseň, 29. augusta 1944, v čase, keď hrozil pád Starého Mesta, v ktorej je veta: „Čakáme ťa, – červená pliaga -, aby si nás zachránila pred – čiernou smrťou -.“ Mesto padlo a červená totalita začala ničiť Poľsko.

Arcibiskup Marek Jędraszewski napísal pokračovanie tohto verša: „Červená pliaga našťastie už v našej krajine nemá, čo neznamená, že nie je pliaga nová, ktorá by chcela opanovať naše duše, srdcia a mysle. Nie marxistická, boľševická, ale zrodená z toho istého ducha, neomarxistická. Nie červená, ale dúhová.“

Ideológia môže opanovať duše, srdcia i mysle. Každý, kto tvrdí, že arcibiskup svojím vyhlásením porušuje dôstojnosť osôb s inou sexualitou než je normálna, je hlupák alebo cynik alebo prepadol hystérii.

Čo je dúhová ideológia?

Čo sa stalo s dušami, srdcami a myslami ľudí Západu, ktorí sa poddali tomuto zamatovému totalitnému režimu? Dúhová pliaga sa zatiaľ zastavila na rieke Odre. Revolúcie – feministická, sexuálna a kultúrna – na Západe už dosiahli svoje ciele. Vzory, ktoré propagujú, boli ešte na začiatku 20. storočia zakázané, dnes však prenikli do štruktúr západných spoločností a stávajú sa súčasťou svetovej kultúry. Dúhová ideológia je súčasťou väčšieho fenoménu – globálnej kultúrnej revolúcie. Jej ďalšími dôležitými prvkami sú postmodernizmus a nová globálna etika. Kultúrna revolúcia je vyvrcholením francúzskej, boľševickej a nacistickej revolúcie vo forme **neomaterialistickej kultúrnej revolúcie** neomarxizmu a postmodernizmu.

Využitím nástrojov globálneho riadenia sa pred našimi očami rodí nový spoločensko-morálny poriadok sveta ako **alternatíva k doterajšiemu kresťanskému poriadku**.

Aby sa ľudstvo oslobodilo, treba „zabiť“ Boha. Totálnu sekularizáciu vyhlasuje jeden z kňazov globálnej revolúcie Theodor Wiesengrund Adorno. Podľa neho idea „transcendentného Stvoriteľa“ nielenže „neslúži ďalšiemu rozvoju“, ale je jeho hlavnou prekážkou. Vo verejnom priestore Západu nie je miesto pre Boha, Bibliu, Kristovu Cirkev a akékoľvek náboženské znaky, ako napríklad kríž Spasiteľa. Po smrti Boha vo vedomí mnohých súčasníkov právo na slobodu stráca aj človek ako osoba, ktorú Herbert Marcus zdegradoval na zvieracie bytie. Miesto toho máme kult zvierat, takže určite treba prestať jesť zvieratá.

Poslednou obeťou globálnej revolúcie má byť aristotelovská „forma“ (usporiadanie sveta), ktorá podľa Adorna „zotročuje“, pretože je, podľa jeho „dokonalého chápania“, podstatou ontického, intelektuálneho, právneho, morálneho alebo estetického poriadku. **Výsledkom je označenie pravdy za klamstvo, lásky za nenávisť, zákona za nezákonnosť, morálky za depriváciu, dobra za zlo a krásy za škaredosť.**

Vítazstvo dúhovej ideológie, postmodernizmu a neomarxizmu znamená koniec našej civilizácie. Preto sú slová krakovského arcibiskupa Marka Jędraszewského také významné a máme mu byť za ne vďační.

Revolúcia antikultúry

Všetky pochody LGBT, rúhačské umenie, profanácie – sú nástrojmi transgresie. Kultúra je priestorom katarzie, očistenia, antikultúra – transgresie. Aký je rozdiel medzi očistením a transgresiou? Katarzia zmiernuje bolesť, transgresia rodí smútok.

Mnoho ľudí považuje valec anti-kultúry postupne dláviaci našu krajinu za čosi normálne. Zároveň sa ľudia divia, prečo sa „lavica“ nesnaží vytvárať svoje vlastné formy či rituály, ale zameriava sa na ničenie – zatiaľ v symbolickom priestore – kresťanských foriem a rituálov: paródia svätej omše s cedníkom na hlave, kombinácia Najsvätejšieho Srdca Ježišovho a postavy Panny Márie Nazaretskej so ženskými reprodukčnými orgánmi, obraz Ježiša v moči, orálny sex so zobrazením obrazom svätého Jána Pavla II. má vzbudiť zhnusenie voči náboženským symbolom.

V predchádzajúcej kapitole som stručne poukázal na intelektuálne pozadie anti-kultúrnej revolúcie. Cieľ všetkých aktivít súčasných revolucionárov, pod zástavou dúhovej i červenej pliahy, je obsiahnutý v dielach Adorna a Marcuseho.

Spoločnosť bude bezbranná voči anti-kultúrnej revolúcii, pokiaľ si neuvedomí, že máme do činenia so **zámernou, cieľavedomou a dokonale naprogramovanou rozvratnou aktivitou, rovnakou ako bola revolúcia bolševického variantu anti-kultúry naprogramovaná Marxom a Engelsom.** Ďalšie etapy revolúcie nihilizmu sú opísané v dielach Gramsciho, Spinelliho, Alfreda Kinseya a Margaret Meadovej.

Anti-kultúra chce zabrať Božiu kultúru, preto tie prejavy profanácie. Keďže chce zničiť pojem osoby, zrovnoprávňuje zvieratá s ľuďmi, vedie k beštializácii človeka, ktorého pop-kultúra presvedča, aby sa poddával svojim najnižším inštinktom, najmä sexuálnym. A nakoniec, anti-kultúra chce zničiť aristotelovskú „formu“ (usporiadanie sveta), ktorá je základom civilizácie.

Desakralizácia, odludšťovanie a neforemnosť – o toto sa revolucionári usilujú. Ďalšími cieľmi je **zničiť pojem pravdy, pripraviť ľudí o milosť veľkého umenia a rozbiť tradičnú rodinu** a v tomto procese zohráva hlavnú rolu ideológia LGBT, ktorá dnes so svojím toxickým symbolizmom vystupuje do ulíc a je prítomná v pop-kultúre. Bozkajúci sa kovboji, žena-Bond, hermafroditné hviezdy hudobnej scény, ženy s bradami, modelky so vzhľadom chlapcov alebo detí, ale nie ženy – zoznam týchto priestupkov je takmer bez konca.

Transgresia rodí smútok podobne ako masturbácia. Na chvíľu vyvolá vzrušenie, ale zanecháva po sebe prázdno. Profanácia sa živí sužovaním veriacich, ale skutočné uspokojenie neprináša. Prináša smútok, osamelosť a prázdno. To je podstata anti-kultúry.

Katarzia ukazovala ľudské hrdinstvo. Pri strete hodnôt mali tvorcovia antického umenia aktívnu účasť na poznávaní podstaty ľudstva prebiehajúcim tisíce rokov. Pre Grékov bolo divadlo nástrojom budovania pospolitosti. Pravdivé umenie umožňuje človeku dosiahnuť stav vnútorného poriadku. Anti-kultúra ničí, trhá, búra.

Anti-kultúra je ako obrovský parazit, ktorý systematicky ničí kultúrny kapitál západnej civilizácie. Kto boli aktívni účastníci tejto revolúcie vedenej proti hodnotám? Väčšinu nevinných zvedla móda a úbohé celebrity, ako aj tých pár osôb, ktoré čítali Adorna a Gramsciho, Spinelliho a Meadovú.

Vaše deti budú ako my

Ideológovia zamatového totalitarizmu vykrikujú: „LGBT ideológia neexistuje, to nie je ideológia, ale ľudia.“ V zhode s odporúčaniami svojej ideológie nazývajú pravdu lžou, náboženstvo ideológiou. Dúhový prúd revolúcie má však už storočnú intelektuálnu tradíciu.

Magnus Hirschfeld (1868-1935), homosexuál, hlásal, že pohlavie je čosi nestále a mení sa.

Wilhelm Reich (1897-1957) chcel erotizáciou kultúry a spoločnosti zničiť vzťah k Bohu, Cirkvi, tradícii, štátu, rodičom, otcovi, učiteľom a zničiť existujúcu štruktúru spoločnosti a spoločenský poriadok.

Margaret Sangerová (1879 – 1966) útočila na materstvo, od ktorého by mala byť žena oslobodená, a tvrdila, že žena je výhradným vlastníkom svojho tela a môže si s ním robiť čo chce.

Margaret Meadová (1901-1978) propagovala tézu, že kresťanstvo brzdí sexuálne vyjadrenie a neumožňuje užívať si život, podnecovala, aby sa medzi mládežou šírili idey voľnej lásky, aká panuje medzi ušľachtilými divochmi na ostrovoch večného šťastia. Bola to vedecká podvodníčka, rovnako ako:

Alfred Kinsey (1894-1956), ktorý zvyky homosexuálnych klubov v San Franciscu premietol do správania celej populácie, a taktiež poskytol „vedecké“ základy pre pedofíliu, čím prispel k demontáži západnej kultúry masovou zmenou postojov k sexualite človeka. _

Alison Jaggarová, feministická filozofka (narodená v roku 1942) hovorí, že zrušením biologickej rodiny sa odstráni potreba sexuálneho útlaku a ľudstvo sa konečne bude môcť vrátiť k svojej prirodzenej, mnohotvárnej i perverznej sexualite.

Shulamith Firestoneová (1945 – 2012) vyhlásila, že cieľom revolúcie je odstrániť rozdiely medzi pohlaviami, čo možno dosiahnuť vďaka potratom na požiadanie, antikoncepciou, úplnou sexuálnou voľnosťou, ako aj škôlkami umožňujúcimi hromadné zamestnávanie žien.

John Money (1921-2006), psychológ, tvrdil, že deti sa rodia s tekutou pohlavnosťou, ktorú možno zmeniť socializáciou.

Pre **Judith Butlerovú** (narodenú v roku 1956) je biologické pohlavie ilúziou a kultúrne pohlavie, ako aj spôsob chápania biologického sexu, sú sociálne konštrukty.

II. časť: <http://christianitas.sk/duhova-pliaga-ideologia-lgbt-a-neomarxizmus-ii/>

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/duhova-pliaga-ideologia-lgbt-a-neomarxizmus-i/>